

מ"ת 25166/07/15 - אברהם (אבי) לוקר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 25166-07-15 מדינת ישראל נ' אברג'יל(עציר) ואח'

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
מבקש	אברהם (אבי) לוקר
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בהחלטה מיום 16.3.17 בה החלטתי לשנות מתנאי שחרורי באופן שהמעצר בפיקוח אלקטרוני בו היה נתון בוטל, המבקש שוחרר בתנאים של "מעצר בית" במקום עבודתו כמתווך בין השעות 09:00 עד 19:00. כמו כן, בהחלטה זו נאסר על המבקש לצאת מתחום מקום העבודה באותן שעות. בשעות היממה האחרות, יהיה המבקש ב"מעצר בית" בבית בו היה נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני, ובשעות אלה יהיה בפיקוח מי מפקחיו שאושר.

עוד ראוי להקדים ולומר כי המבקש נעצר במסגרת פרשה המכונה "פרשת 512". כתב האישום אשר הגוש נגד הנאשם ואחרים כולל בחובו שלושה עשר אישומים ויחד עם המבקש הואשמו באותו כתב אישום 17 נאשמים נוספים. מתוך שלושה עשר האישומים הללו, אישום אחד, האישום השביעי, מיוחס למבקש. באישום זה, נטען כי באפריל שנת 2003 המבקש ביחד עם אחרים היה מעורב בהעברת מיליון כדורי "אקסטזי" מהולנד לאוסטרליה על מנת למכרם שם ולהפיק רווחי ענק מעסקה זו.

בתחילתה של פרשה זו, נעצרו עצורים רבים, המבקש נעצר ביום 18.5.15 לצורך חקירה ואחר כך, לאחר הגשת כתב אישום ובקשה למעצר עד תום הליכים, עד ליום 9.9.15 עת הוחלט על פי הסכמת הצדדים להורות על מעצר המבקש בפיקוח אלקטרוני בצמוד לתנאי שחרור אחרים. מכל מקום המבקש נותר במעצר שבאיזוק אלקטרוני עד למתן החלטתי כאמור ביום 16.3.17.

עיון בבקשה שלפני כמו גם בתגובת המשיבה וכן מטיעוני הצדדים לפני בעת הדיון שהתקיים ביום 14.11.17, מעלה כי המחלוקת בין הצדדים נסבה אודות שאלה אחת והיא, האם בחלוף הזמן מאז ניתנה החלטה האחרונה ביום 16.3.17 יש כדי בסיס להורות על שינוי מתנאי שחרורו של המבקש ולהורות על "מעצר בית" לילי בלבד?

בא כוח המבקש פרש העובדות הרלבנטיות לחלוף הזמן, תוך שאינו מצמצם טיעונו העובדתי רק לפרק הזמן שחלף מיום 16.3.17 אלא מתחילת מעצרו מאחורי סורג ובריח דהיינו, מיום 18.5.15. לשיטת הסניגור משך הזמן מאז המעצר ועד היום דהיינו כשנתיים ומחצה כמו גם משך הזמן של שמונת החודשים מאז מתן ההחלטה כאמור, ובשים לב, למיוחס למבקש בכתב האישום ביחס לנאשמים האחרים, יש בו כדי לבסס הבקשה.

באת כוח המשיבה מיקדה טיעוניה במסוכנותו של המבקש. מסוכנותו של המבקש נובעת מתוך כך, שעל פי הראיות לכאורה בתיק זה, כפי שהוסכם עליהן, יש בהן כדי לדחות הבקשה. לשיטת המשיבה, עיון באישום השביעי המיוחס למבקש מגלה מעורבות עמוקה ורחבה ביותר בעבירות הסמים. מדובר בשותפות עיקרית ברכישת מיליון כדורי "אקסטזי" והעברתם מהולנד לאוסטרליה, במטרה להפיצים ולגרוף רווחי ענק. משום מעשים אלה עולה גם מסוכנותו הרבה של המבקש.

לביסוס טיעוניה הציגה באת כוח המשיבה החלטות שונות שיש בהן לדעתה כדי לבסס טיעוניה בדבר המסוכנות כאמור. עיינתי בהחלטות השונות, לבד מאחת וזו שנדונה בבש"פ 2124/16 בעניינו של המבקש, מצאתי כי אין בסיס להשוואה בין אותן החלטות למקרהו של המבקש. ההחלטות הללו התייחסו לעבירות רצח. בלי להתעלם מחומרת עבירות הסמים כפי המיוחס למבקש בבקשה, קיים שוני בין העבירות הללו. באשר לבש"פ 2124/16 הרי שעררו של המבקש נדחה משום שבית המשפט העליון לא מצא כי בחלוף 5 חודשים מעת ההחלטה למעצר באיזוק אלקטרוני, מצוי בסיס לעיון חוזר. בדיון שלפני, חלוף הזמן הוא בתקופה ארוכה לאין שיעור מאשר 5 חודשים. אקדים ואומר את המובן מאליו. בהחלטה זו, איני מקל ראש, ולו בשמץ, בחומרת מעשי המבקש. יבוא סם אף שמדובר בהעברת הסם מהולנד לאוסטרליה מלפני 14 שנה, בכמות אדירה של מיליון כדורי "אקסטזי" בשווי כספי של מיליוני שקלים, הינו מעשה ברף חומרה גבוה ביותר. השאלה היא האם בלי להתעלם מכך, בנסיבות המקרה, עת שמיעת הראיות המתחייבות למבקש שלפני, טרם החלה בחלוף זמן כה רב, וכפי שנטען, יש ותחל אך בעוד מספר חודשים, לא הגיעה העת לשנות מתנאי שחרורו של המבקש.

אני סבור, שבחלוף הזמן דהיינו: שמונה חודשים מאז מתן ההחלטה האחרונה, ובשים לב לתקופה הארוכה בה היה נתון המבקש במעצר מאחורי סורג ובריח כמו גם מעצר באיזוק אלקטרוני - מיום 18.5.15 ועד ליום 16.3.17 - מסוכנותו של המבקש פחתה באופן שיש מקום להיעתר לבקשה. ראוי לציין כי תנאים מגבילים "מעצר בית" כפי הקיים במקרה שלנו, יש בו כדי לפגוע בפרנסת המבקש, העוסק בתיווך נדל"ן, עיסוק המחייב ביקור וליווי לקוחות לדירות ברחבי העיר.

בנסיבות המקרה, כפי המפורט לעיל, אני מורה לביטול "מעצר הבית" במקום עבודתו של המבקש. אני קובע כי המבקש יישאר ב"מעצר בית" לילי משעה 20:00 ועד למחרת בשעה 08:00.

יתר תנאי השחרור יעמדו על כנם.

אני משהה מתן החלטתי זו עד ליום 26.11.17 על מנת שיהיה סיפק בידי המשיבה, אם תרצה בכך, לערור עליה.

ניתנה היום, ג' כסלו תשע"ח, 21 נובמבר 2017, בהעדר
הצדדים.